त्रयोपिलोकालोकत्रयवासिनोपि जनाविधातृविहितं विधानं नातिक्रामंते हियतस्तस्य वशगाः ब्रह्मादिस्थावरांताः वाली परांप्रीतिं त्वत्संबंधजां प्राप्स्यति मत्संकल्पात् ॥ किंच भवत्यपि वालिसंबंधजां प्रीतिं सुग्रीवसंबंधात्प्राप्स्यसि ॥ ते पुत्रोयौवराज्यं प्राप्स्यतिच ॥ चेनाहमपि शापं प्राप्स्याम्येवेति ॥ ४३॥ धात्रेदं विधानं तथैववि हितं ॥ यथा मयोक्तंकृतंच ॥ अनेन सर्वज्ञत्वशक्तिराविष्कृता॥एवमीश्वरकृतं सर्वं ज्ञात्वा शूरपत्न्योनशोचंति॥ध्वनता मुखेनोपलक्षिता विरराम त्यक्तपरिदेवनाभूत्॥४४॥ ध्यमानः ॥ इतिरामाभि० रा० ति० कि० चतुर्विंशःसर्गः ॥२४ ॥ ॥७॥ समानशोकः सुग्रीवादिभिरितिशेषः ॥ १॥ शोकयुक्तःपरितापस्तेन॥शोकश्चित्त

त्रयोपिलोकाविहितंविधानंनातिक्रमंतेवशगाहितस्य ॥ प्रीतिंपरांप्राप्स्यसितांतथैवपुत्रश्चतेप्राप्स्यतियौवराज्यं ॥ ४३॥ धात्राविधानंविहितंतथैवनशूरपत्न्यःपरिदेवयंति॥ आश्वासितातेनमहात्मनातुप्रभावयुक्तेनपरंतपेन॥ सावीरपत्नीध्वनतामुखेनसुवेषरूपाविररामतारा॥ ४४॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेचतुर्विंशःसर्गः॥ २४॥ ॥७॥ स सुग्रीवंचतारांचसांगदांसहलक्ष्मणः॥ समानशोकःकाकुत्स्थःसांत्वयन्निदमब्रवीत् ॥ १ ॥ नशोकपरितापेनश्रेयसायुज्यतेमृतः॥ यदत्रानंतरंकार्यंतत्समाधातुमर्हथ ॥ २ ॥ लोकवृत्तमनुष्ठेयंकृतंवोबाष्पमोक्षणं ॥ नकालादुत्तरंकिंचित्परंकर्मउपासितुं ॥ ३ ॥

धर्मः ॥ तावन्मात्रेणैव नमृतस्य श्रेयः ॥ समाधातुमनुष्ठातुं ॥ २ ॥ लोकवृत्तं लोकाचारोप्यनुष्ठेयएव ॥ तच्च बाष्पमोक्षणरूपं कृतं युष्माभिरितिशेषः ॥ यद्वा कृतं पर्याप्तं बाष्पमोक्षणमितिद्वितीया तृतीयार्थे॥यतःकालात्तत्तत्कर्मणिविहितात्कालादुत्तरं परंतस्मिन्नतिक्रांतइतियावत् ॥ किंचिदपि परं कर्म विहितं कर्म उपासितुं कर्तुमशक्यं कालस्योपादेयकारणत्वात् ॥ अकाले कृतस्याकृतप्रायत्वादितिभावः ॥ ३ ॥